

חנוכה

"פורים שמח"

"פורים שמח"

מידי שנה אני חש, את דמותו המחייכת, של חברינו היקר, שמעון כהן ז"ל בעלה של גאולה שתחי', שהיה מברך אותי, בחג החנוכה בברכת "פורים שמח" וכשפערתי את עיני בהפתעה הוא אמר לי: "אם לא היה פורים, לא היה חנוכה" משום שהיו הורגים, את כל היהודים מנער ועד זקן. ואם אין יהודים, אין יהדות!

אחת השאלות המורכבות ביותר שיש לנו כיום, היא: מהו המבט הנכון על "עולם החומר" האם העולם הזה הוא אשליה שצריך להתעלם ממנה, להתגבר עליה. לקיים מצוות, על אף שנשמתינו כבולה בגוף? או שזו בריחה! בסופו של דבר אנחנו כאן, בעולם הזה. וצריכים להסתכל עליו בעיניים פקוחות, ועם שני רגליים על הקרקע, לחיות בעולם הזה, בשילוב כוחות.

חג החנוכה, פותח לנו פתח, ומאיר את הנושא באור מפתיע. הגישה היהודית היא: שמי שמתעלם מהעולם, ומכחיש את קיומו, מפסיד את עיקר תפקידו! התפקיד שלנו הוא לחבר את עולם החומר, לרוח. כשם שאין משמעות לנר ללא השלהבת, כך האש אינה יכולה להאחז, ללא חומר בעירה. המתעלם מהעולם, דומה הוא למנסה להדליק אש, ללא שמן. התפקיד שלנו, הוא לקחת כל חלק בחומר, ולהדליק בו שלהבת של רוח. לקחת כל דבר שאנו רוצים או נאלצים במסגרת חיי היום יום, ולסובב אותו על כל צדדיו, ולחפש היכן אני מוצא בו, את אותו חיבור ש-ירים אותו על "נס" שיהפוך אותו "לגדול" יותר, ממש "פה", בעולם הזה.

שילוב הכוחות האלו, מציב בפנינו שתי משימות. האחת, לשמור על משאבי העולם, לא לזלזל ב"פחים קטנים". לכבד את סביבתינו, ולדאוג לגופינו. והשניה, לזכור, שכל אלו הם רק האמצעי ולא המטרה. שמעון ז"ל צודק, אין חנוכה ללא פורים, אך רק בחנוכה אנו אומרים הלל. על הצלת הגוף בלבד, עדיין אי אפשר להלל. הכל תלוי באלו אתגרים נעמוד. כיצד נשכיל לראות כיוסף הצדיק, בכל קושי חומרי, ש"ה' חשבה לטובה". כיצד נצליח לצעוק "גם פה לא עשיתי מאומה, כי שמו אותי בבור" אך מאידך גיסא, להמשיך להדליק שלהבות של אור. לחפש את אותם שותפים לבור, ולשאול אותם: "מדוע פניכם רעים היום". לדעת, שהתפקיד שלנו הוא לפתור, את חלום החיים. ל"הלל" את הרוח שבכוחה לחולל ניסים, ולגרום גם ל"דקי הגוף" לבלוע את "בריאי הבשר", ו"לחלשים אך טהורים, לנצח גיבורים"